

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורב ענן?												ל.
ברייחא לא שמיעא ליה ודשמואל מאי דאינה מכורה ומעות חוזרין? דלמא אינה מכורה ומעות מתנה, מידי דהוה אמקדש אחותו	[רב ענן]											ל.
המקדש אחותו - רב אמר: מעות חוזרין	דאיתמר: [רב]											ל.
מעות מתנה.	שמואל:											ל.
מאי חזית דקנסינן - ליה ללוקח? נקנסיה למוכר	אביי רב יוסף:											ל.
לאו עכברא גנב אלא חורא גנב.	אמר ליה: [רב יוסף]											ל.
אי לא עכברא, חורא מנא ליה?												ל.
מסתברא היכא דאיתיה לאיסורא קנסינן.												ל.
היתה שנת שדפון כו'.												ל.
השתא הובירה עולה לו, נרה מיבעיא?												ל.
נרה איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא: אמרינן ליה הב ליה דמי נירה וליסק, קמ"ל.												ל.
מכרה לו כו'.	רבי אלעזר:											ל.
מנין שאם מכרה לו לפני ראש השנה מליאה פירות, שלא יאמר לו הנח כדרך שהנחתי לפניך? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך, פעמים שאדם אוכל שלש תבואות בשתי שנים.	תניא, ר"א:											ל.
מכרה לראשון במנה ומכר ראשון לשני במאתים - אינו מחשב אלא עם הראשון, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לאיש אשר מכר לו												מ.
מכרה לראשון במאתים ומכרה הראשון לשני במנה - אינו מחשב אלא עם האחרון, שנאמר: (ויקרא כ"ה) וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף לאיש, לאיש אשר בתוכה.												מ.
לא ימכור ברהוק ויגאל בקרוב, ברעה - ויגאל ביפה, ולא ילוה ויגאל, ולא יגאל להצאין												ל.
ובהקדש מותר ככולן, זה חומר בהדיוט מבהקדש.												ל.
מכרה לראשון במנה ומכרה ראשון לשני במאתים, מנין שאינו מחשב אלא עם הראשון? ת"ל: לאיש אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים ומכר הראשון לשני במנה, מנין שאין מחשב אלא עם השני? ת"ל: לאיש, לאיש אשר בתוכה, דברי רבי.	תנו רבנן: [רבי]											ג.
מכרה לו במנה והשביחה ועמדה על מאתים, מנין שאינו מחשב אלא במנה, שנאמר: והשיב את העודף, העודף שבידו מכרה לו במאתים והכסיפה ועמדה על מנה, מנין שאין מחשב אלא במנה? שנאמר: והשיב את העודף, העודף שבקרקע.	רבי דוסתאי בן יהודה:											ל.
מאי בינייהו?												ל.
דאייקר וזל ואייקר.												ל.
וממאי דלקולא? דלמא לחומרא												ל.
לא ס"ד, דגמר (ויקרא כ"ה) גאולה (ויקרא כ"ה) גאולה מעבד עברי.												ל.
והתם מנלן?												ל.
נמכר במנה והשביח ועמד על מאתים, מנין שאין מחשבין אלא ממנה? שנאמר: (ויקרא כ"ה) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסיף ועמד על מנה, מנין שאין מחשבין אלא ממנה? שנאמר: (ויקרא כ"ה) כפי שניו	דתניא:											ל.
ואין לי אלא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים שנגאל וידו על העליונה, נמכר לישראל מנין? ת"ל: (ויקרא כ"ה) שכיר (דברים ט"ו) שכיר לגזירה שוה.												ל.
הריני כבן עזאי בשוקי טבריא.	אביי:											ל.
מכדי איכא למידרשינהו לקולא ואיכא למידרשינהו לחומרא, ממאי דלקולא? אימא לחומרא	ההוא מרבנן לאביי:											ל.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ challenge- קושיא ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא סלקא דעתך, מדאקיל רהמנא גביה	[אביי]											!
(דברים ט"ו) כי טוב לו עמך - עמך במאכל, עמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי קרקע, מכאן אמרו: הקונה עבד עברי, כקונה אדון לעצמו.	דתניא:											!
אדרבה, נחמיר עליה מדרבי יוסי ברבי חנינא	[ההוא מרבנן]											?
בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו, שנאמר: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו, וכתוב: (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך, דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו	דאמר רבי יוסי בר' חנינא:											?
לא באת לידו עד שמוכר את ביתו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה.												?
מאי שנא התם דקאמר לא הרגיש, ומאי שנא הכא דקאמר לא באת לידו?												?
כדרב הונא												!
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:											!
הותרה לו ס"ד?												?
אלא אימא: נעשית לו כהיתר.												!
לא באת לידו עד שמוכר את בתו, שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה.												?
ואע"ג דבתו בהאי ענינא לא כתיבא, ניהא לאיניש דליזבין ברתיה ולא ליזיף בריביתא, דאילו התם מיגרעא ואזלא, ואילו הכא קא מוספא ואזלא.												?
לא באת לידו לסוף שמוכר את עצמו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא לך אלא לגר, שנאמר: לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר: או לעקר (משפחת גר) - זה הנמכר ונעשה משרת לעבודת כוכבים עצמה												?
הא אהרריה קרא	א"ל: [אביי]											?
הואיל והלך ומכר עצמו לעבודת כוכבים אידחה אבן אחר הנופל? ת"ל: (ויקרא כ"ה) גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו.	ותנא דבי רבי ישמעאל:											?
אימא: גאולה תהיה לו דלא ליטמע בעובדי כוכבים, ולעולם לענין פדיונו נחמין												!
כתיב: (ויקרא כ"ה) אם עוד רבות בשנים, וכתוב: (ויקרא כ"ה) אם מעט נשאר בשנים, וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות? אלא נתרבה כספו - מכסף מקנתו, נתמעט כספו - כפי שניו.	רב נחמן בר יצחק:											!
ואימא: היכא דעבד תרתין ופיישי ארבעי, ליתב ליה ארבע מכסף מקנתו, והיכא דעבד ארבע ופיישי תרתין, ליתב ליה תרתין כפי שניו												?
א"כ, נכתוב אם עוד רבות שנים, מאי בשנים? נתרבה כספו בשנים - מכסף מקנתו, נתמעט כספו בשנים - כפי שניו.												!
דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני.	רב יוסף:											■
לא ימכור ברהוק כל.												■
מנא הני מילי?												^
(ויקרא כ"ה) והשיגה ידו - יד עצמו, שלא ילוד ויגאל ומצא - פרט למצוי, שלא ימכור ברהוק ויגאל בקרוב, ברע ויגאל ביפה כדי גאולתו - כדי גאולה הוא גואל ואינו גואל להצאין.	דת"ר:											!
למימרא, דמצא השתא משמע												?
(דברים י"ט) ומצא - פרט לממציא עצמו	ורמינהו:											?
אם משיצאה אבן מתחת ידו הוציא הלה את ראשו וקיבלה - פטור	מכאן אמר רבי אליעזר:											?
אלמא, מצא מידי דאיתיה מעיקרא משמע												?
הכא מענינא דקרא והכא מענינא דקרא, הכא דומיא דהשיגה ידו, מה השיגה ידו דהשתא, אף מצא נמי דהשתא והכא דומיא דיער, מה יער מילתא דאיתיה מעיקרא, אף מצא מילתא דאיתיה מעיקרא.	רבא:											!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
ובהקדש כו.													■	<
מנא ה"מ?													^	
(ויקרא כ"ז) ואם גאל יגאל - מלמד שלוח וגואל, וגואל לחצאין	דת"ר:												!	◊
מה טעם? לפי שמצינו במוכר שדה אחוזה שיפה כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה חוזרת לבעלים ביובל, הורע כחו שאינו לוח וגואל ואינו גואל לחצאין, אבל מקדיש שדה אחוזה הואיל שהורע כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצא לכהנים, יפה כחו שלוח וגואל וגואל לחצאין.	ר"ש:												!	◊